

Ἡ Αἰκατερίνη πάντοτε φοντίζουσα ν' ἀρέσκη τῷ Τζάρφ εἶχε καθήσει εἰς τὴν τράπεζαν μετ' ἃ ἐργατικὸν αὐτῆς ἔνδυμα.

Ὁ Πέτρος δὲν ἦ σκηνὴ αὐτῆ διεσκέδαζε κατ' ἀρχὰς εἶχε διατάξει νὰ μὴ ταράξῃ τὸν μέθυσον μαρκίσιον. Ἀλλὰ τέλος ἐχληθεὶς ἐκ τῆς τόσης ἀυθαδείας τοῦ ρυπαροῦ ἴψου δι' ἐνὸς καὶ μόνου λακτίσματος, τὸν πετᾶ εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τῆς αἰθούσης. Ὁ νέος Κάλφης ἀνεγείρει τὸν φίλον του καὶ τὸν σφίρει ἔξω.

— Τί ἔκαμες, δυστυχῆ! τῷ λέγε ζωηρῶς, ἡ-ξέυρεις ὅτι ὠμίλεις ἐνώπιον Πέτρου τοῦ Μεγάλου; εἰξέυρεις πῶς ἐρέθη; πρὸς αὐτὸν τὸν ἥρωα, πρὸς αὐτὸν τὸν ἐξαίρετον ἄνθρωπον; εἰξέυρεις πῶς τὸν μετεχειρίσθης; εἰξέυρεις πῶς ἐφήθης πρὸς τὸν Α. Μ. μαρκέσσει δε-Βερναρδίνη!

— Ὡ! εἶναι Πέτρος ὁ Α. ἐκεῖνος, ἴδο τῶντί εἶ; μέγας ἄνθρωπος! δὲν ἐγνωρίζομην μετ' αὐτοῦ ποσῶς. Πρέπει ὅμως νὰ ὁμολογήσω ὅτι εἶναι ἀτυχῆ ὅσον ἀφορᾷ ἐμὲ καὶ τοὺς ἐμούς. Ὁ θεὸς μου Βερνάδος ἐδάνειζε χρυσίον εἰς τὸν ἀντίκλόν του Κέσολον τὸν IB. καὶ ἐγὼ τὸν ὠμίλησα οὕτως ἀδεξίως. Ἀρὰ τῶν ἀρῶν! Ἀλλ' ὅμως καί τις δαίμων ἠδύνατο ν' ἀνακαλύψῃ Πέτρον τὸν Α! τὸν νικητὴν τῶν Σουηθῶν! ὑπὸ τὴν μορφήν ἐνὸς ναυπηγοῦ!

— Πρέπει καὶ σὺ νὰ λάβῃς αὖριον τὸ φῶρμα καὶ τὴν μορφήν τοῦ Ὀλλανδοῦ ναύτου, μαρκέσσει, ἐὰν ἐπιθυμῆ; νὰ διορθώσῃ τὴν ἀνοησίαν σου, καὶ νὰ τύχη; χάριτος ἐνώπιον τοῦ Τζάρφου. Ἐν τούτοις ἔλθε νὰ κατακλινθῆς; θὰ ἔχεις βεβαίως ἀνάγκην ὕπνου.

— Λοιπὸν, ὁ ἀνόητος μαρκέσσειος! θέλει γίνεαι ὅτι ἐπιθυμεῖς, ἀγαπητέ μου Δουβῶ. Διὰ τὴν αὖριον λοιπὸν τὸ ναυπηγικὸν ἔνδυμα. Εἰμὶ ἔτοιμος νὰ ἀνταλλάξω τὴν σωματογραφίαν μου μετ' ἃ τὸν πέλεκυν σου διότι τὸ νουτικὸν βιομηχανικὸν ἐργαστάσιόν σου σοὶ ὑπέσχεται λαμπρὸν μέλλον, ἐνῶ ἐγὼ, ἄνευ τοῦ θεοῦ μου Βερνάρδου καὶ τοῦ ταμείου σου φίλτατε Δουβῶ, κατὰ τὴν εἰς Γαλλίαν διαμονὴν σου, δὲν ἤθελον δυνηθῆ νὰ παίξω χαρτί εἰς τοὺς τελευταίους χρόνους τοῦ ἀντιβασιλέως.

Ὁ τρελλὸς οὗτος νέος δὲν ἐστερεῖτο ποσῶς πνεύματος. Τὴν ἐπαύριον πολλὰ προτ' ἃ τὸν ἐξέλαβον κατὰ τὴν ἔγερσιν τῶν ὁ Τζάρφ καὶ ἡ Αἰκατερίνα ὡς γέροντα ναύτην ἐνασχολούμενον εἰς τὴν κελύβην τῆς Seardam, ἣν ἐπεθόμνησε νὰ ἴδῃ ἡ αὐτοκρατορῖσα ἀφ' ἧς στιγμῆς ἀφίχθη εἰς Ὀλλανδίαν. Ἄδύνατον νὰ μεταμορφωθῆ εἰς καλλιτέραν. Ἦτο θεατρικὸν μυστήριον φερθὲν ἐκ τῆς Ἰταλίας εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἀντιβασιλείας. Ἀλλὰ Πέτρος ὁ Α. ἀναγνωρίζει εὐθὺς τὸν μικρὸν του τῆς προτεραιῆς ἄνθρωπον καὶ ὑπομειδιᾷ.

— Αὐτοὶ οἱ Γάλλοι εἶναι νόστιμοι, λέγει, δὲν

τοὺς ἐπεσκέφθην εἰσέτι καὶ ὅμως μετ' ἃ διασκεδά-
ζουσιν.

(ἰκολοθεῖ.)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Τὸ παρὸν φυλλάδιον, ἧτοι τὸ 48ον εἶναι τὸ τελευταῖον τοῦ ἔτους τούτου. Παρακαλοῦνται ὅθεν οἱ συνδρομηταὶ οἵτινες θέλοσι νὰ ἀνανεώσωσι τὰς συνδρομάς των νὰ μᾶς εἰδοποιήσωσιν ἐπὶ τὸς βραχυτάτης προθεσμίας.

Ἡ Διεύθυνσις ἔκρινεν ἀναγκαῖον πρὸς τακτοποίησιν τῆς διαχειρήσεώς της νὰ δημοσιεύσῃ τὸ α'. φυλλάδιον τοῦ τρέχοντος ἔτους τὴν 15ην Ὀβρίου ἀντὶ τῆς 1ης. Ἐπὶ τῆς δεκαπενθημέρου ταύτης προθεσμίας παρακαλοῦνται νὰ μᾶς πληρώσωσι ὅσοι εἰπέτι καθυστεροῦσι τὰς συνδρομάς των, διότι οὐ μόνον δὲν θέλων λάβει φυλλάδιον διὰ τὸ τρέχον ἔτος, ἀλλὰ θὰ καιαδιωχθῶσι δικαστικῶς.

Τινὲς τῶν ταχυδρομικῶν ὑπαλλήλων προθύμως μᾶς συνέδραμον διὰ τῆς δραστηρίου ἐνεργείας των ὡς πρὸς τὴν εἰσπραξίαν τῶν συνδρομῶν καὶ τὴν ἀποστολὴν τῶν χρημάτων· οὗτοι εἰσιν οἱ ὑποδιευθυνταὶ Ἐρμουπόλεως, Πειραιῶς, Πατρῶν, Ναυπλίας οἱ ἐπιστάται Μεσολογγίου καὶ τινες ἄλλοι πρὸς τὸς ΚΚ. τούτους ἐκφράζομεν τὰς εὐχαριστήσεις μας· ἀλλὰ δυστυχῶς οἱ πλείστοι οὐ μόνον μᾶς ἔφερον προσκόμματα ὡς ἐκ τῆς ἀδραείας καὶ σιωπῆς των, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς κατακρητήσεως τῶν εἰσπράξεων ἐπαισθητῶς ἐλημύσων τὴν Διεύθυνσιν.

Παρακαλοῦνται διὰ τελευταίαν φορὰν οἱ ΚΚ. ἐπιστάται νὰ μᾶς εἰδοποιήσωσι πόσα γραμμάτια τῆς Ἐυτέρτης ὑπάρχουσιν εἰς χεῖράς των ἀνεξόφλητα, καὶ νὰ μᾶς ἐμβάσωσι τὰ εἰσπραχθέντα, ἄλλωτε εἴμεθα ἀναγκασμένοι νὰ ζητήσωμεν διὰ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων τὸν περὶ τὸν τῆς ἀδικαιολογητῶν ταύτης κατακρητήσεως καὶ τὴν τιμωρίαν των.

Ἡ Διεύθυνσις

Π. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥΣ.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ.

Ἀγγελία. — Ἀνδρέας Χενιέρος, συνέχεια. — Ὁ Καταβῆρκτης τοῦ Λουβ, τέλος. — Βιογραφία. — Γαίτης. — Φιλαγγιέρης. — Ποικίλα διάφορα. — Εἰκονογραφία. — Γαίτης. — Φιλαγγιέρης. — Παράρτημα. — Ὁ Ἰποκόμης τῆς Βραζελόννης.